

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide czimzendők
az előfizetési pénzek,
Hirdetések és nyiltéri
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre . 4 frt
Félévre . 2 „
Negyedévre . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmentelen külde-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Dr. Obetkó Károly.

Te Deum.

A tudomány csarnokai bezáródtak, a tanuló ifjak elszéledtek — napkeletnek, napnyugotnak a tanulók, tanárok pihenőre tértek, hogy az elfogyasztott testi-lelki erőt némileg visszapótolják. Elmentek azonban szellemi gyermekeikkel még egyszer Isten házába, elmondották: Te Deum laudamus!

Különben a tanító mindig Isten házában van. A ki a zsenge, ártatlan, tudatlan lelket szépre, jóra, nemesre, magasztosra, fenségesre tanítja; a ki az igaz erkölcsöt oltja a gyenge csemetébe; a ki azon van, hogy a keze alatt fejlődő gyermekben az emberszeretetet, a nemeslelkűséget, a szilárd jellemet kifejlessze: az mindig templomban van, az az iskolát Isten házává avatja.

Isten a szeretet. A szeretet alapja minden jónak, ezen alapszik a világ, szeretet ad alamizsnát a szegénynek,

szeretet gyámolítja a gyengét, istápolja a beteget, szeretet minden vallásnak az alapja. És ha így fogjuk fel a vallást, akkor sohasem lesz választó fal az egyes felekezetek közt, nem lesz fanatizmus, hanem az a tiszta, nemes érzés él majd lelkünkben, hogy van egy felsőbb lény, egy hatalmas, láthatatlan erő, mely mindent teremtett, fenntart és igazgat, a mindenek alkotója: Isten. Az ég Ura mindenkit egyenlőre teremtett, tehát ne kérdezzük a nemzetiségét, a vallását: onnan vegyük az embert, a hol találjuk, az igaz embert a lelki nagyság teszi.

És vajjon mindenki elmondhatja-e a végzett munkája után: Te Deum! Mert nem elég csak templomba mennünk, hogy eleget tegyünk a látszatnak; igaz lélekkel tiszta lelkiismerettel kell oda mennünk. Az, ki az idejét nem ütötte agyon, ki nem üres szóval akarta a világgal elhitetni, hogy a kötelességét megtette, de tényleg dol-

gozott; ki a növendékeivel megutálatlaltatja a rutát, aljasat, a galádót: ki megkedveltette a munkát, megszerettette édes hazánkat, az elmondhatja: Te Deum laudamus!

Sokan-sokan mondják el a Te Deumot, de nyugodt lélekkel teszi-e ezt mindenki? A tanuló több-kevesebb áhitattal hálát ad az örök gondviselésnek, hogy megint lemorzsolts egy esztendő, hogy gyarapodott tudásban, tanulmányait befejezte. Boldog a kicsi deák, meg a nagy is (hacsak a bizonyítvány el nem keseríti), repeső szívvel néz a szabadságnak elébe. Hiába, az emberi lélek nem szereti a korlátot. A tanuló gyermek, a ki már sejti az élet szigorú szavát, az iskolai szabályoknak — igen kevés kivétellel — aláveti magát; tudja, hogy a jövő élete, társadalmi helyzete, boldogsága jórészt az iskolától függ.

És így a jövő nemzedék boldogságának a talpköve a tanító kezében

T Á R C A.

Várok....

Várok... Talán nemsokára eljön majd,
Ki enyhíti a jelent, a sivatárt,
Ki gyújt a vigasztalan éjszakába
Egy biztató, enyhe, szelid sugárt.
Elfeledtem majd mellette a multat,
Sok bűnt és azt a sok kínzó átkot,
Kinek szavára jó lesz a rossz fiu,
S megömer egy mást, egy jobb világot.

Várok... Arról a szép, szelid leányról
Hányszor álmodtam én édes álmot,
Ó most is várom reménykedve, folyton,
Bár ő engemet sohase látott!
Én se láttam... De úgy érzem, ha egyszer
Találkozáánk e sivatár világba,
Édes lenne a hazátlan bolyongás,
Nem is vágyánk mi a menyországba!

Várok... Ah, pedig talán mindhasztalan.
Nem fog eljönni az a lány sona,
S én végig élem ezt a rongy életet,
Talán vigan, talán nyomorogva.

És ha talkoznék is egykor véle,
Ki tudja, bírnám-e őt szeretni.
Kihalt szívemmel talán felkacagnék:
Eh, ez is csak olyan, mint a többi!

Budapest, 1899. jan. 26.

Kovács Sándor.

A névnap.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája. —

Hej! kuruc idők voltak azok, a mikor én még süldő legénykoromat éltem. Hétfőországra szóló névnapok és bucsuk tartódtak, s volt idő, hogy az egyik muri viszonagságait még ki sem pihentük, mikor már a másikban húzták lábunk alá a fekete gyerekek. »Ég a kunyhó«. Abban az időben jártam én a k...i gimnásumba és gyakoroltam magam nem annyira a tudományokban, mint inkább abban, hogy jól megköszörült késsel minél kacskaringósabban tudjam az ideálm nevét a padba vézni. Együtt voltunk szálláson az én kedves Jancsi pajtásommal, a kivel majdnem mindenben megegyeztünk. A tanuláshoz ő sem volt barátja, hanem mindamellett nagyon szerette a jó bort, no meg a mi a fő, a

szép lányt. Nem emlékszem, hogy lett volna városunkban olyan valamire való lány, a kibe bele ne szeretettünk volna. Természetesen óriási mennyiségű szerelmes levelet irtunk és kaptunk is. Egyik délután is kapok egy levelet, de ezt az apám írta. A mint az öklelőző betűk és a megszámlálhatlan mennyiségű malacok közül kiböngészttem, a névnapjára hívott haza, egyúttal szigorúan meghagyván, hogy a bácsit (a szállásadónkat) meg a Jánost okvetlen magammal vigyem, máskülömben szíjjat hasít a hátamból. Sok lesz ugyanis a lány, a Jánosra nagy szükség van.

Ugrottam a levéllel a Jancsi pajtásomhoz, a kit is kegyetlen izadások és káromkodások közepette találék. Szidta azt is, a ki a legelső számot kitalálta. Hanem iszen felvidult az ábrázata, mikor a meghívást elmondtam neki. Rögtön bizottsággá alakultunk és elhatároztuk: 1-ször, hogy a névnapig nem tanulunk semmit, 2-szor, hogy enni csak keveset, inni éppenséggel nem fogunk, helyet készítendő, 3-szor, új nyakkendőt veszünk. Azután a bácsihoz mentünk és ékes szavak kíséretében adtuk át a megbízást. A bácsi hümmögött, hogy hát jól van, de ő a néni »tanácsa« nélkül nem tesz semmit, kérdezzük meg, ő mit szól hozzá. Mit volt mit tenni, vonultunk a néni elé, ki meghallgatva kérélmünket, beleegyezőleg bólintott, mert ő is igen szeret mihozzáánk jönni.

van letéve. Mily magasztos hivatás! Érti-e, érzi-e minden tanító ember, mit tesz az emberek lelkét fejleszteni, tökéletesíteni, szellemét gazdagítani? Fájdalom, nem minden tanító akarja ezt megérteni, nem mindenki tud a magasztos hivatásához felemelkedni. Ember a tanító is, csak olyan, mint a többi, telteinek a rugója az önzés, sokszor az irigység, a gonoszság.

Pedig a tanító elsősorban tanító legyen. Annak a jelleme legyen szep-lőtlen, az esze józan, a szíve nemes. A mely tanítóban ez nincs meg, az nem tanító, hanem mértője az ifjúságnak. A tanító jelleme legyen a növénydek mintaképe, a tanító cselekedeteit kövesse, a tanító tetteiből tudja meg az éretlen gyermek, mi a szép, jó és nemes. Hadd utánozzák a tanítványok a tanító egyéniségét; a tettetést, a kétszínűsködést, az alávaló áskálódást, az intrikát, a gőgöt, a haragságot tépjük ki a fejlődő gyermekjellemből; bizonyítsuk be neki, milyen megvetendő tulajdonságok ezek, s akkor elmondhatjuk: Te Deum!

Sokan végezték el a munkát, sokan mentek templomba. De vajjon meg lehet-e magával elégedve mindenki, megtette-e a kötelességét igaz lélekkel? Szilárd téglát rakott-e a falakra, avagy csak vályogból épített? — kérdezze meg a lelkiismeretétől minden tanító. Mert a tanítás, nevelés szent munka, azt nem szabad kontár módon végezni! A tanításnál ne legyen felszínesség, mert az csak úgy ér valamit, ha mélyen vetjük a magot. A tanító termékenységre teheti a meddő talajt is, s ha kellőképen ápolja, gondozza, akkor egészen terméketlen alig-alig marad. Ha erős kézzel szántottunk, ha gondosan vetettünk, ha nem

a saját érdekünk, de a paedagogia, a gyermek, drága hazánk, az emberiség volt az irányítónk; ha nem hűség vagy a félművelt kicsinyes ítéllete szabta meg az irányt; ha az irigység, a rosszakarat által támadt akadályok mellett sem lankadt el az energiánk; ha a nevelésnél sohasem felejtettük el, hogy a szellem gondozása nélkül a test csak állatias izomtömeg marad; a jellem kifejlesztése, megszilárdítása nélkül nem ember az ember: az elmondhatja: Te Deum!

Az anyagiakban, a földiekben hálátlan a tanítói pálya; de van-e fényesebb jutalom, mint a derék, lelkiismeretes tanítónak az az isteni tudata, hogy építi, gyarapítja, gazdagítja az ifjú lelkét; hogy a zsenge elmének emészthetetlennek látszó szellemi táplálékot emészthetővé teszi, a gyermek testvére változtatja, hogy a fejlődő ember jellemét szilárdá, erkölcsét nemessé teszi! Ennél szebb, nemesebb pálya, ha ezer is a tövise, nincs.

A kiben van annyi szív, annyi akaraterő, annyi józanság, hogy növénydek lelkét mindig gazdagítsa, a ki az egyéni fogyatkozásait mindig háttérbe tudja szorítani, a mikor tanítania, nevelnie kell, a kitől az ifjú mindig csak jót, nemeset tanul, az elégtű lélekkel mondhatja: Te Deum laudamus!

Dittler Ida Regina.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy a kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szívesek legyenek

ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **Áthelyezés.** A vallás- és oktatásügyi m. kir. minister Merényi Kálmán és neje Müllner Katalin magyar-óvári állami népiskolai tanítókat hasonló minőségben a kaposvári állami népiskolához helyezte át.

— **Pályázat.** A kereskedelmi m. kir. minister a m. kir. posta, távirda és távbeszélőnél betöltendő 135 gyakornokjelölti állásra pályázatot hirdet. Ezen állásokra mindazok pályázhatnak, kik a középiskolát, vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet érettségi vizsgával sikerrel végezték, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. Ezen feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítvánnyal fedhetlen előéletüket, közhatósági orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges, a posta és távirda szolgálatra testileg is alkalmas voltukat tartoznak igazolni. A sajtóközleg irt és kellőleg felszerelt kérvények ahhoz a postaigazgatósághoz nyújtandók be, melynek kerületében az illetők alkalmazást nyerni óhajtanak. A pályázatok f. évi július hó 31-ig nyújtandók be. A részletes feltételek a kaposvári posta- és távirda hivatalnál megtekinthetők.

— **Nincs többé krajcár.** Az eddig érvényben volt régi krajcár 1899. évi július 1-ével kivonattott a forgalomból és teljesen értéktelenné vált. Helyét pótolja a már általánosan elterjedt 2 filléres, míg az 1 filléres pénzdarábok eddig nincsenek forgalomban.

— **Horvát udvariasság.** A »Csurgó és vidékéből« vesszük át a következő hírt, melyet egész terjedelmében reprodukálunk. hogy a közönségnek alkalmá legyen horvát testvéreinknek udvariasságáról tudomást szerezni. A berzencei déli vasúti indóház tekepályáját az ottani állomási főnök a hét folyamán nyitotta meg. A megnyitásra meghívott néhány horvátországi állomási főnököt s néhány berzencei uriembert. A hor-

Kikötő te azonban, hogy a bácsi ne táncoljon és nekünk szigorúan meghagyta, hogy be ne rugassuk, különben ő is ott lesz, majd vigyázni fog.

Téli idő lévén, szánon mentünk az apámhoz. A néni úgy becsomagolt bennünket, vánkások, takarók közé és annyi melegített légtől rakatott a lábunk alá, hogy egész nyugodt lélekkel felkereshettük volna az északi sarkot. Mire megérkeztünk, már folyt a mulatság. Huzta a cigány, csak miránk vártak, hogy a vacsra fel lehessen tálni. Hogy mit ettünk, arra nem emlékezem, a János sem, a minnek az ő részéről különben meg volt az oka. Beleszeretett ugyanis még a vacsora előtt a szomszéd-nőjébe.

Hogy az evéssel végeztünk, kihordták az asztalokat, székeket az ebédlőből és a fiatalja ott maradt táncolni. az idősebbek pedig elvonultak a szomszéd szobába inni és busolni a haza romlása felett. Én persze, mint a házhoz tartozó, illendőnek tartottam felváltva, hol itt, hol ott tartózkodni. A János szörnyen jól érezte magát és többször hangoztatta ama véleményét, hogy soh'se halunk meg és forgatta legujabb ideáját olyan hévvel, odaadással, hogy az ember megesküdt volna rá, hogy ez az első szerelme.

Ugy hajnal felé azután a társaság nő tagjai elmentek aludni, mi pedig az ivók közé húzódtunk. A bácsi, miután megsugtam, neki, hogy a néni is lepihent, szabadon lélegzett fel, s a bánat redői elsimultak

homlokáról. Mi táncolván, természetesen el voltunk az ivásban maradva. Az volt hát a legelső teendők, hogy utolérjük az öregeket. De azok nem engedtek, szorították a hogyan csak lehetett. Az arcok pirosodni, a szemek csillogni kezdtek, a jó kedv általános lett. Mi fiatalok a korrallal haladván, operetteket fújtunk, az öregek ezt számásgágnak tartva, régi jó nótákat és csintalan daloskákat zengedeztek. Végre is megállapodtunk hazafias dalokban. Az apám maga mellé intette a cigányt, a more már tudta, mire való ez, szép lassan, busan rázendítette: »Kossuth Lajos azt izent«, mi pedig kísérőkkel érzéssel, hévvel. A végzők már könnybe fultak, az öregek töröltették szemüket. Mi pedig a dal hatása alatt ökölbe szorítottuk markainkat. Szerencse, hogy a sors valami németet nem sodort közénk, mert gulyást aprítottunk volna belőle. Hanem azért az apám, bár látta felindulásunkat, mégis aggódott a honért. Hej! nem olyanok vagyunk mi, mint ők voltak! De előállt most urambátyám, legyen csak az apám nyugodt. Miért volnék én az ő nevelése alatt, ha a szent hazaszeretet és szabadság (itt körül nézett nincs-e a néni közelben) igen a szent szabadság lobogó tűzét nem apolná szívemben szorgalmasan csepegtetvén rá elődeink dicső példáinak olaját. Ő ismeri az embereket, ő a szem tűzéről megismeri, hogy kiben mi lakozik. Mert igaz, hogy a magyar most rut szobarit váz, de vannak ifjak, ki fogják emelni lepedéséből, kik ragyogó csillagok lesznek a haza égén, hogy fák-

lyaként megvilágítsák annak sötét oldalait. Végül kijelentette, hogy a ragyogó csillag, leendő fálya én vagyok.

Az öregem odahitt magához, megölelt, megcsókolt, s kijelentette, hogy minden gyermeke között (pedig csak magam voltam) én vagyok az egyetlen öröme, reménysége. Most már látja, hogy lesz még gyümölcs a fán és nem szül gyáva nyulat Nubia párdusa. Közben könyekig elérzékenyedett és a nagy örömtől sirva fakadt, én bögttem, az egész társaság a jelenet hatása alatt a szeméit töröltette és az orrával bajmóldott. Majd a bácsi indítványára felemelkedett bennünket, hogy ugymond a lemenő és felkelő napban gyönyörködhesse nek.

Elmulván az öröm kitörései, a számos poharak behatása alatt még jobban elérzékenyedünk, és a csendes magabizalls stadiumhoz érkeztünk. A poharak ritkábban ürültek és mindnyájan azon gondolkodtunk, hogy a székek, eme szelid, nyugodt butordarab, miért fog olyan ádázul saját tengelye körül. Csak a János fujta még elcsukló hangon: »Minék is van szerelem a világon«. És a bácsi dűnyögte apámnak, elmegyünk... igen is... el, ha még... egyszer azt... azt... izeni, az apám meg csak hógattára a fejét. Mind inkább lett a beszéd és ki az asztal alatt, ki itt, ki ott pihent babérain, s végül egy általános horkolás fejezte be az estét. S a felkelő nap sugarait bánatosan verte vissza a kiürült üvegek és poharak serege.

Esküdt József.

átok közül 3—4-en meg is jelentek s hitt a magyar földön valóságos botrányt követek el. A velük született vad gyűlölet itt is kitört belőlük, elég vakmerők voltak nemzetünket gyalázzani, ócsárolni. Akadt köztük egy, a ki nyíltan kijelentette, hogy ő hazájában a magyar lobogót letépte s mindig le is fogja tépni azt a „rongyot” valahányszor kitűzik. A jelen volt magyarok látva verégek otrombaságát, a megvadult horvátok társaságát szó nélkül elhagyták. Ugy halljuk, hogy a berzencei körjegyző az esetet feljelentette. Eddig a közlemény. Vajjon nem jobban tették-e volna azok a magyar urak, ha a horvátokat jól helybenhagyják és megtanították volna őket arra, hogy nem tanácsos a magyarokat magyar földön gyalázzani.

— **A középduna hidja.** A Baja és Battszék közt építendő vasúti hid terve már annyiszor kísértett, hogy szinte kétkedve fogadjuk mindazon híreket, melyek e hid kiépítését hirdetik. Most azonban úgy látszik, hogy e régóta vajdó dolog a megvalósulás stádiumához közeleg. Ugyanis a honvédelmi ministeriumban már elkészült az a vélemény, mely a hidat harcászati szempontból is fontosnak jelzi s így már mi sem áll útjában a hid létesítésének. Mert nem a közgazdasági érdekek az előbbreválók, hanem a harcászat!

— **A kaposvári állami főgymnasium** június hó 29-én tartotta évzáró ünnepélyét, 9 órakor ünnepélyes istentisztelet volt, 10 órakor pedig a tornacsarnokban Daniovics János igazgató a nagy számban egybegyűlt vendégek előtt ismertette az év történetét. Beiratkozott összesen 461 tanuló, az év végén maradt 430. A tanulás eredménye megfelelő, a mennyiben 76.6% megfelelt, míg a bukottak száma 23.4%-ot tesz ki. A záróünnepélyen osztotta ki az igazgató az osztálydíjakat a szorgalmas tanulónak. Összesen 37 tanuló 1090 frt 37 kr. osztálydíjat kapott. A főgymnasium 32 év értesítőjét Erzsébet királyné fénynyomata arcképe díszíti. Az értesítőben dr. Kohlbach-Bertalan tanár: „A művészet és a gymnasium” címmel hosszabb értekezést közöl, melyet minden tanulóbarát figyelmébe ajánlunk.

— **A kaposvári zsidó hitközség** népközlőjének ez évi értesítője szerint az iskolájának a lefolyt tanévben 211 tanulója volt és pedig 106 fiú és 111 leány. A tanulók előmenetele igen kedvező, a mennyiben 204 osztályozott tanuló között mindössze 22 kapott elégtelen osztályzatot. A taníttestület 8 tagból állott.

— **A csurgói ev. ref. főgymnasiumban** 26—28-ig tartottak meg az érettségi vizsgákat Farkas József kormánybiztos elnökelete alatt. Írásbelire bocsájtottak a 8-ik osztálynak mind a 28 tanulója, az írásbelit mind a 28-an sikerrel letették, a szóbelin azonban 3 tanuló 1—1 tárgyból 2 hó múlva teendő pótvizsgára utasították.

— **Elégett legény.** Somogyvári levelezőnk a következő rémes esetről értesít: Szabó György mária-pusztai juhásznak egy 22 éves sikeknéma fia f. hó 29-én egy fürdő kabinban elégett. A juhásznak két sikeknéma fia volt, az egyik a 22 éves Lajos, a másik a 24 éves József. A két legény Péter Pál napján délután a pusztáról bejött a közeli szőlőbe meggyezni s midőn már jól laktak, haza felé tartottak. Utjuk a somogyvári réten levő nagy szilip mellett vitt el, ahol egy fürdő kabin is állott, a mely leginkább arra szolgált, hogy a rétpásztor a szilip felemelése vagy leeresztéséhez szükséges eszközeit abban tartotta. A két sikeknéma kíváncsiságból valószínűleg be akart menni a bódéba, a mely azonban zárva volt. Hogy mégis bemehessenek, a tetőről egy deszkát felfeszítettek és így egymást a tetőre felsegítve, a bódéba másztak. Benn azonban sötét lévén, gyufát gyújtottak, a benn levő szalma véletlenül tüzet fogott, a mire a legények megijedtek

s a fiatalabb erősebb lévén az idősebbnél, azt kisegítette bujni a tetőn, míg ő a szerencsétlen már nem tudott kimászni, mert a bódé kívül-belül be volt kátrányozva s azonnal égni kezdett. Mire a távol fekvő szőlőhegyből odaszaladtak, már csak egy összeégett fej, láb és kar nélküli alakatlan tömeget tudtak a zsarátnokok közül kiszedni.

— **Az új állomás** épület építése folytán a régi épületet le fogják rombolni. Azok, kik erre a munkára vállalkozni akarnak, forduljanak a kaposvári osztálymérnökséghez, hol úgy a végzendő munkára, mint az anyag értékesítésére nézve bővebb felvilágítást nyerhetnek.

— **Julius 2-ára** Falb, a híres német természettudós, elsőrendű kritikus napot jósolt. Egész nap szép idő volt s azt hittük, hogy Falb újból rosszul találta el a kritikus napot, de estefelé megeredt az eső, erősen fújt a szél, úgy, hogy igazat kellett adni a nagy német próféta jóslatainak. Az idei jóslásai különben nagyon is bevalának, megmondotta, hogy június és július hónapokban folyton esni fog az eső, valódi szép idő pusztán szeptemberben lesz.

— **A rossz időjárás** az aratási kilátásokat alaposan tönkretette. A gabona április és május hónapokban szépen mutatkozott, szinte öröm volt ránézni, de akkor beállott az esős időszak, a vetemények eldültek, a kedvezőtlen idő folytán nem tudott megérni, fellépett benne a rozsda. Május hóban egyre emelkedtek a buza árak a rossz aratási kilátások miatt, amire még sohasem volt eset. Mi lesz a szegény népből, ha nem lesz termése?

— **Személyi hírek.** Herczeg Lóránd vitéz Rezső tábornagynak a 4-ik hadtest parancsnoka július hó 7-én Kaposvárra érkezik, hogy az itt állomásozó zászlóaljakat felülvizsgálja.

— **Gazdák** bálja. A szegedi országos mezőgazdasági kiállításnak van egy vigalmi bizottsága is, amely a látogatók szórakoztatásáról gondoskodik, ünnepeket, vigalmakat rendez. Ez a bizottság is megkezdte már működését s elhatározta, hogy a kiállítás ideje alatt bált és alkalmi színelőadásokat rendez. A bál előreláthatólag József királyi herceg védnöksége alatt tartatik meg és pedig szeptember 3-án este 10 órakor, a diszszínelőadás után a Tisza szálló dísztermében. A meghívók nagyon megszabott számban bocsájtának ki, mivel e bálon, melyen királyi hercegek lesznek jelen, azonkívül budapesti és nagy számú megbízott vendégek is, akik részére 300 db. meghívót küldenek szét. A disz-előadást prologgal nyitják meg, melynek a megírására a kiváló magyar költő Pósa Lajost kéri fel a bizottság. Tervbe van véve ugyanis egy érdekes és helyi termék előadása is, melyet Tretyényi Gyula írt és amely Szeged történeti múltját mutatja be hatásos képekben.

— **Friss gyümölcskiállítás** folyó évi szeptember hó 1—10 ig tartó időközben, Szegeden az országos mezőgazdasági kiállítás keretében friss gyümölcskiállítást is rendeznek. A cél elsősorban a kereskedelmi jelentőségű gyümölcsfajták bemutatása. E célra díszesen berendezett fedett csarnok áll rendelkezésre, melynek előterét egy virágos kertté alakított 3000 □ méternyi park részlet képezi.

— **Buziás** hazánk legszénsavdusabb vasforrásaival dicsekedő, százados tölgyek és fenyvék között fekvő mintaszerűen berendezett gyógyfürdő helye, mely használatban a marienbadi, franzensbadi, pyramonti stb. forrásokat jóval felülmúlja. Hirnevesek a hideg és meleg acélfürdők, vas-lápfürdők valódi franzensbadi moorföldből, hidegvíz-gyógyintézet, uszoda stb. A kellembes buziasi fürdők kiváló sikerrel használatnak: női és férfi nemiszervek gyengeségeinél, a betegségeinél, nagymérvű vér-szegénységnél és minden ebből eredő

bántalmaknál, gyomor- és bélhurtnál, idegrendszer megbetegedéseinél, köszvényinél stb. stb. E legelső rangú fürdő tulajdonosa és igazgató-főorvosa Dr. Szerényi Gyula; rendelő főorvos Dr. Simon Károly. Három irányból vasúti állomás a kies fürdőhely. Elegáns szállodák, kitűnő konyha, mérsékelt árak, különféle szórakozás járulnak hozzá, hogy a n. é. közönség minden tekintetben jól érezze magát. Bővebb felvilágosítást készséggel ad a fürdőigazgatóság.

— **Különös lakodalom** F. hó 2-án Szennában az egyik polgár házában lakodalomnak kellett volna lenni. Napok óta sütöttek főztek, hogy a násznép miben se találjon hiányt, mert a magyar ember igen kényes az ilyen dologban. Szépen kitisztították a nagy szobát, a pincéből is csak előkerült egy kis karcos, az ismerős leányok és legények előkészítették az ünnepi ruhát, hogy a lakodalomban amúgy isten igazában kimulathassák magukat. A cigánygyerekek is ott szoroskodtak az egyik szögletben várva azt a pillanatot, mikor hegedűjükből a szomorú nótát kell kicsalni. A készülődő mulatságot azonban váratlan eset zavarta meg. A menyasszony kora reggel felakasztotta magát. Talán nem szorította vőlegényét, kihez szülei erővel oda akarták adni. Meglehet. Az öröm hirtelen szomorúsággá változott. A násznép főleg azon szomorkodott, hogy vége a nagy murinak, hiába készítettek sok mindenfélét. A két násznagy azonnal bejött Kaposvárra, mert itt sürgős dolguk volt. Ha már nincs lakodalom, legalább teendők után látnak. Itt aztan találkoztak egy falubeli leánnyal, ki itt szolgál a városban. Ekkor bölcös gondolat fogamzott meg a két szennai atyafi agyában. Jó lesz ez a lány menyasszonynak. Rögtön visszafelé fordították szekerük rudját, elmentek haza és a vőlegénynek elmondták, hogy Kaposban van ám menyasszony, csak el kell érni menni. Erre az egész násznép kocsira ült, a cigányokat is magukkal hozták, s annak rendje-módja szerint megkérték a leányt, ki nem is igen ellenkezett. Kocsira ültek s azonnal megtartották a lakodalomra szántennivalóval az eljegyzést. Mert az esküvővel várni kell pár hétig, míg az új pár ki lesz hirdetve. A leány 3-án mint boldog menyasszony jött vissza Kaposvárra és alig várja azt a pillanatot, mikor szerelmes vőlegényének az oltár előtt mondhatja el a boldogító igent. Az elkészített lakzi tehát nem vészett kárba.

— **Keleti J.** hirneves budapesti orthopaediai műintézet-tulajdonos IV. Koronaherceg-utca 17. szám alatti üzlethelyiségét magnagyoobbított és fényesen, mintászerűen rendezte be, hogy az egész monarchiában az első helyet foglalja el. Elsőrangú orvosi tekintélyek is elismerik, hogy Keleti orthopaediai műintézete — hol cs. és kir. szab. sérvkötők, műlábak, műkezek, járd- és nyújtókészülékek, egyenesítők stb. métték szerint jótállás mellett készítenek — a legkényesebb és legmagasabb igényeket is kielégíti.

— **Orvosi** szaktekintélyek véleménye szerint a Keleti J. budapesti elsőrangú cég által gyártott és feltalált cs. és kir. szab. sérvkötők, orthopaediai járó és nyújtó gépek, műlábak, egyenesítők (ferdenővesűeknek) „haskötők” a legjobbak és legmegbízhatóbbak. Keleti már évek óta azon fáradozik, hogy ezen a téren a legkiválóbbat és legelőkeltebbet nyújtsa, a külföldet és a legelső klinikákat tanulmányozta, miért is a legmelegebben ajánljuk e kitűnő specialistát az érdeklődőknek.

Nyílt rendelet.

A cséplőgépek és egyéb gazdasági eszközök használata körül évről-évre előfordulni szokott balesetek legtöbbször a szükséges óvintézkedések végrehajtásának elmulasztásából eredvén, a most készülőben levő

VI. évfolyam.

cséplési idény alkalmából a különféle cséplőgépek és egyéb gazdasági eszközök körül foglalkozó munkások testi épségének megőrzéséről szóló 1873. évi 217. számú vm. szabályrendelet alapján rendelem a következőket:

1. Gőz és löerejű vagy kézcseplőgépeknek a működését mindaddig nem szabad megkezdeni, sőt a már megkezdett működés is a községi előjáróság által beszüntetendő, míg egy teljes biztonságot nyújtó egyén, legyen az a géptulajdonosa vagy egyébként a célra a tulajdonos, vagy cséplőtő által különösen megbízott kezelője, a biztonsági szabályok megtartásáért felelősséget nem vállal.

2. Minden cséplőgéptulajdonos vérelállító szereket folytonosan kéznél tartani köteles u. m. timót, gyantaport, banyataplót, tépést, nyomfoltokat, sebkötőket és főleg érnymaszt (Assalini-féle) mely utóbbit előforduló szerencsétlenség esetében az orvos vagy ennek hiányában más értelmes egyén a vérző ütértörzsre illesztve erősen a végtag körül csatol, hogy a betegnek kórházba szállítása alkalmával utközbeni elvérzése megakadályoztassék; egyéb-iránt a géptulajdonos gyors orvosi se-élyről gondoskodni tartozik. A sebesültnek kórházba szállítása az érnymasz szabályszerű alkalmazása nélkül tiltatik.

3. Az olajozó kannák hosszú csőrel legyenek állatva, hogy a géphengerek olajozása kellő távolságból történhessen. A gépek dobnyílása (etetőnyílás) három oldalán 2 láb magas vaskorlattal ellátandó. Löerőre alkalmazott gépeknél az összekötő rud (universal glied) valamint a hajtómű faborítékkal befedendő.

4. Tizenhat éven alóli gyermekeket vagy nőket semminemű cséplőgépnél, legyen az kézi, löerejű vagy gőzcseplőgép és szecskavágónál a gép etetése körül és általában a gép közvetlen közelében foglalkoztatni vagy megtűni nem szabad.

5. Minthogy az eddigi balesetek nagyrésze onnan eredt, hogy a gép körül foglalkozók lobogó ruházatát a gép szerkezete elkapta, megtiltom azt, hogy bármely rendszerű gép vagy szecskavágó körül közvetlen közelébe különösen a gép etetésével foglalkozó egyének szabadon lobogó gatyába, lobogó ingujjba öltözve vagy köténynyel ellátva legyenek.

Ehhez képest tehát az étetéssel, vagy gép kerekéi és hajtószerkezete közvetlen közelében foglalkozó egyének a kézcsukló mellett összegömbölyt vagy összevarrt ingujjal kell birnia, a gatyá pedig összekötőzendő úgy, hogy szorosan a testhez álljon.

Szin'ugy felelős a bármely rendszerű gép tulajdonosa, vagy a jelen rendelet 1. pontja szerinti vezetője azért, hogy működésben levő cséplőgéphez vagy szecskavágóhoz gyermekek, vagy gatyába, lobogó ingujjba öltözött vagy köténynyel járó egyének, vagy végül nők közel ne jussanak és ittas emberek a gép körül alkalmazást ne nyerjenek.

6. Minthogy oly okból is fordult már elő súlyos baleset, hogy a működésben levő gép kerekéi közül akartak egyesek odakerült kalászkodat, ételneműt kivenni, szigoruan eltiltom azt, hogy működésben levő bármely rendszerű cséplőgép vagy szecskavágó szerkezetén működésközben valami igazittassék, vagy annak kerekéi közül, dobjaból vagy hajtószerkezetéből valami odakerült, oda nem tartozó tárgy, pl. ételnemű onnan kivéssék, hanem oly esetben a gép működését előbb teljesen be kell szüntetni.

Működésben nem levő bármilyen rendszerű cséplőgépek és szecskavágók lakattal és láncsal lezárandók úgy, hogy azokat megindítani ne lehessen.

8 Szülők, gyámok és munkaadók felelős felügyelettel tartoznak lenni arra, hogy felügyeletük alatt álló gyermekek működésben levő, bármily rendszerű cséplő-

géphez vagy szecskavágóhoz ne közeledhessenek.

9 Mindezek szigorú megtartására a gépek tulajdonosait, kezelőit, szüleket, gyámokat munkaadókat azzal figyelmeztetem, hogy szerencsétlenségek esetén magukat büntető eljárásnak tesszik ki.

10. Ezen rendeletet főszolgabíró (polgármester) urak által minden községbe a szükség szerinti példányban kiadandó, ellenőrzés végett pedig a csendőrsparancsnokkal is közlendő.

A községek előjáróságait utasítom, hogy az ezen rendeletben foglaltakat teljesítsék, ezen rendeletet szokásos és célhoz vezető módon tegyék azonnal közhirré, a bármely rendszerű cséplőgépek, szecskavágók tulajdonosaival, kezelőivel felolvasás által közöljék, egy-egy példányát a helyi uraknak is adják át oly kérelemmel, miszerint annak tartalmára a népet a szószékről is figyelmeztetni sziveskedjenek.

Kaposvár, 1899. évi június hó 26-án.

alispán szabadságon:
Gabsovits Károly,
főjegyző.

CSARNOK.

Irok., Irok...

Irok, irok... Mig előttem
Fel, feltűnik halvány képed,
Nevetted a könnyeimet
Melyeket ontottam érted.

Irok, irok... Kis szobában
A kis mécses halvány fénye
Alig lángol, és úgy tetszik
Mintha szívem lángban égne.

Irok, irok... Fel, feltűnik
A jövő, a múlt, a jelen
Fel, feltűnik még előttem
Boldogtalan, mély szerelmem.

Irok, irok... Folyton rólad,
Folyton hozzád, folyton neked
Mikor fogod-viszonzni-hajos lányka
Viszonzni szerelmemet?

Irok, irok... De egy érzés
Sugja szívem belsejében:
Hogy te eddig sem szerettél
S nem fogsz szeretni sohasem...

Irok, irok... Folyton irok
És a szemem könybe lábad
Látod, látod kis leányka
Hogy busulok teutánad.

Szentmárthay Aladár.

Rajtakapta.

A háziasszony névnapját ünnepelte a kis számu, de igen kedves és szellemes társaság. Jóízűn elköltött, jó vacsora után kellemes érzés szokta átjárni az embert, s ilyen érzés szállta meg ezt a társaságot is, melyeknek válogatott borokban sem volt hiánya.

Nevetgéltek, csevegtek, az élet apróbb kalandjait s eseményeit beszéltek egymásnak. A politika és a pletyka ki volt zárva. Csakis egy ilyen jóízű társaságban keltezhetett egy oly indítvány, hogy mondja el mindenki életének egy kedves epizódját.

Mindenki elmondta a magáét. Utoljára maradtak: a háziasszony és a házigazda. Egymásra néztek, elmosolyodtak s a férj elkezdett beszélni:

— Hadd mondjam én a mi legkedvesebb közös epizódunkat. Hat év előtt történt.

— Ah, ez érdekes lesz, kiáltott közbe egy fiatal uracs, hisz akkor te még nőtlén ember voltál.

— Bizony barátom, nőtlén és boldog ember voltam, mert szerelmes voltam a szép Örley lányba, azaz a feleségembe. Csak hogy boldogtalan ember is voltam, mert reménytelenül voltam szerelmes. Frida apjának, anyjának egyaránt tetszeltem, de maga Friduska halani sem akart rólam. A doktorátus elnyerése után minden hónapban megkértem s minden hónapban kosarákat kaptam. Anyósom, apám egyre biztaltak: majd megőrlik ők a jeget. De nem sikerült megtörniük. Én vigasztalómat a jó vacsorákban kerestem, amelyek Fridáéknál igazán pompásak voltak.

Egyszer épen bál előtt állottunk, a bálbani részvételre sikerült Fridámat is rávennem.

Este értük jöttem pompás csokorral, mi Fridust érzéketlenül hagyta. Az igaz, hogy engem a bál előtt vacsorájuk nem hagyott érintetlenül, főleg volt. Frida egy falatot sem evett. Egyébiránt a bálban nagyon boszus volt, sőt annyira illetlen is, hogy nem akart velem táncolni. Én bus lemondással édes anyjához mentem s vele társalogva töltöttem az estét. Mama igen álmos lett, s és látván, hogy Frida nélkülünk is igen jó mulat, átvezettem a kis fülkék egyikébe. Ott azután letelepedtünk s Frida anyja vállamra hajtva fejét, szendergett egész a szünőráig. Én meg sem moccantam a helyemen.

Haza mentünk. Fridát az egyik rendező vezette a kocsihoz a mamát én vezettem karomon. Észre vettem, hogy anyósom el akar kissé maradni Fridától. Meglassítottam lépteimet.

— Tudja fiam, szólalt meg anyósom, mert maga olyan jó fiú s mert tetszik is nekünk, megmondom bizalmasan, hogy miért nem tetszik a leányunknak.

— Nos? szepegettem kíváncsian.

— Azt mondja Frida, hogy a szerelmemnek nincs étvágya s mert önnek mindig olyan pompás étvágya van nálunk, hát nem is szeretheti őt.

Elkacagtam magam, s aztán így szóltam:

— No ha csak ez a baj, majd segítünk azon.

Ezután Fridáék vacsoráin semmit sem ettem s a vacsorák után, mikor hazamentem, először bementem megvacsorázni egy vendéglőbe.

A játék jól indult, de vége szakadt. Fridáék kimentek a birtokukra, hol kényelmes kastélyukban szokták töltöni a nyarat és én magamra maradtam szerelmemmel s most már fékezésre nem szoruló étvágyammal.

Egyszer csak levél jött; Frida tulajdon kis ujjaitól eredt.

— Jöjjönon mielőbb Sándorlakra, már igen unjuk magunkat s így igen szívesen is látjuk.

A mama pedig bizalmasan megírta azt is, hogy magammal hozzatam a jegygyűrűt is.

Egy óriási bőrdöndel s a jegygyűrűk kis dobozával másnap reggel már Sándorlakon voltam, hogy tíz napot ott töltsék.

Asztalnál alig ettem valamit. De azért étvágyam ép oly nagy volt s ép ugy kielégítésre talált, mint egyébkor. A hetedik napon annyira megsajnálta Frida, hogy kijelenté, ha itt tartózkodásomat meghosszabítom, a tizedik napon megtartjuk az az eljegyzést.

Persze az eljegyzésen sem ettem semmit. Hanem azután szobámba osontam, kinyitottam a nagy bőrdöndöt s tovább pusztítottam a nagy rakományt. Elővettem

egy doboz konzervet s jóízűen, nem :
mohón kezdtem falatozni. mikor csendes
kopogtatás hallatszott és belépett az én
menyasszonyom.

Első percben kétségbeestem, hogy
mindennek vége lesz közöttünk, s resz-
ketve vártam ítéletét. Ő egy szánalmas
tekintetet vetett reám és a bőröndben
heverő dobozok halmazára, a pajkos kaca-
gással így szólt :

— Hat ez jobban ízlik a menyas-
zonyom? Nem zavarom, jó étvágyat!

Tavozni akart, de én siettem menyas-
zonyom csókjaival kárpótolni magam.

Ez az én s Fridám életének legked-
vesebb epizódja...

Nyilttér. *)

MATTONI

ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE

gyógyhely Budapest (Budán).

Idény kezdete április 30-án.

Kiváló gyógyhatással bír

női bajokban és altesti bán-
talmakban.

Rendelő orvos dr. Polgár Emil.

Egészséges fekvés. — Jutányos
lakások. — Jó vendéglő.

Államos vasut összeköttetése a fővárossal.

6—8

Borivóknak,

kik a bort savanyuvizekkel szeretik vegyi-
teni, mindenek előtt a

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább ásványos *Savanyu-kut*
ajánlat. E víz közömbösíti a bor savát és
az italnak feletté kellemes, ingerlő mellék-
íz ad, annélkül, hogy azt feketére festené.

5—8

A legjobb és legegészségesebb

üditő-ital,

mely mint asztali ital különösen kedvelt és
borral, cognackal vagy növényi szörpökkel
vegyítve kitűnő ízű vegyületet ad: a

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

Az e rovatban közlő tekerc nem vállal
felelősséget a Szerk.

legtisztább ásványos *Savanyu-kut*
oltja a szomjat, hűsít és felfrísít egyaránt.
A legjobb szer a nyári hőség tikasztó ha-
tása ellen.

4—7

1330. sz.

tkv. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A marcali kir. jbiróság mint tkvi
hatóság közhirrre teszi hogy Joó György
marcali lakos és csatlakozott társai a mar-
cali tpénztár Kluzer Gyula marcali és
Schnobl Márton bizei lakos végr. hajtatóknak
Joó Ferenc marcali lakos végrehajtást
szenvető elleni 156 frt 8 kr., 13 frt 30 kr.
és 338 és 499 frt 17 kr. tőke követelések
és jár. iránti végrehajtási ügyében az
árverést elrendelte.

Ennek következtében a kaposvári kir.
törvényszék a marcali kir. járásbiróság
területén fekvő a marcali 261. stjkvben
A † 2621 hrszám alatt felvett ingatlanokból

Joó Ferencnek B 18. sorszámu bejegyzés
szerinti 1/2 jutalakára 364 frt kikialtási
árban 1899. évi szeptember hó 5-ik napjának
délelőtti 10 órakor a tkvi hatóság helyi-
ségében megtartandó nyilvános árverésen
következő feltételek alatt fog eladás alá
kerülni.

1) Ha a megállapított kikiáltási áron
felül ígérletet senki sem tenne, az árverésre
kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási
áron alul is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak a
kikiáltási árnak 10%-át vagyis 36 frt 40 krt
készpénzben, vagy az 1881. évi november
1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-
papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy
az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a
bánatpénznek a bíróságnál történt előleges
elhelyezéséről kiállított elismervényt átszol-
gáltatni.

Kelt Marczaliban, 1899. június hó 14

A kir. jbiróság mint tkvihatóság.

REMSEY
kir. albiró.

Gummi

és

halhólyag

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmegbízhatóbb
és feltétlenül ártalmatlan **óvszer** urak és hölgyek számára

Ára tucatonként eredeti párisi csomagolásban:

Gummi, elsőrendű gyártmány	0.80 6.— frtig
Halhólyag kiváló finom minőség	2.— 8.— „
Capottes americans (rövid)	2.— 5.— „
Gyűjtemény uraknak igen célszerűen dobozokban összeállítva	3.— 10.— „
Suspensorium	0.50 3.— „
Párisi női szivacska (Safety-Sponges)	2.— 6.— „
Irrigator teljesen felszerelve	1.80 5.— „
Eredeti pessarium oclusivum (Peliporus) Menzinge tanár szerint	1.80 250 „
Vezető hozzá külön	150 „
„Diana-öv“, szab havibaj elleni köt (minden hölgynek nélkülözhetetlen)	3.50 5.— „

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl:

KELETI J.

cs. és kir. orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros BUDAPESTEN.
(Alapított 1878.) IV, Koronaherceg-utca 17

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

6—8

Ezen hirdetés tulajdonosának vételnél 10% engedélyeztetik.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételnél 10% engedélyeztetik.

Hirdetések

jutányos áron

felvételnek

e lap

kiadóhivatalában.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételnél 10% engedélyeztetik.

Specialista sérvkötőkben.

A Keleti-féle csász. és kir. szab. sérvkötő orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtekélyesebb ezen nemből, nem csuszlik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja célszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányát.

A Keleti-féle gummi sérvkötő idomítható pellottával, szarvas bőrvédővel és biztonság övvel

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom.

Kitüntetve Brüsszelben arany-éremmel és díszokmányokkal.

Ára: egyoldalu 6 frt, kétoldalu 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: málábak, műkezek, járó- és nyújtó-gepek, egyenestartók (Hessing-féle rendszer) orthopédiai fűzők, haskötők, görcsérharisnyák és mindenféle gumiáruk, urak és hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl:

KELETI J.

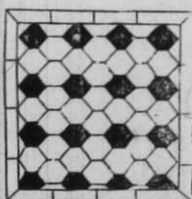
csász. és kir. orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros Budapest. Alapítvány 1878. IV. Koronaherceg-utca 17. Sebészeti műszergyár gázmotor erővel IV. Rostély-utca 15. 7-8.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nem megfelelő kötszerek készséggel becseréltetnek,

Ezen hirdetés tulajdonosának vételnél 10% engedélyeztetik.

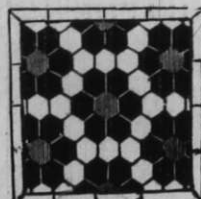
Olesőbb mint minden fővárosi vagy vidéki hasonló vállalat.

BOROVITZ MANÓ

Cement, mozaikárú és agyagkályha gyár, aszfaltozási és Cementbeton vállalkozó

* Kaposvároft, Korona-utca 9. szám. *

Minden mélyen leszállított áron

Vállalkozik:

mindennemű járdák, kocsutak, magtárak, kórházak, templomok aszfaltozására,

granit-, mozaik-, terazzo-cement vagy mozaik lemezeli burkolására

Udvarok és utcák

csatornázására

Fedéllemez }
Facement } befödésekre
Cementlemez }

Nedves falak szárazzátele aszfalttal stb. készítésére helyben és vidéken.

Raktáron tart:

Saját készítményű agyag kályhákat, cement és mozaik-lemezeket, cement tetőlemezeket,

ugy szinte: aszfalt fedéllemezeket, aszfalt elszigetelő lemezeket.

Prima carbolineumot. Készén kátrányt.

Román cementet, Portland cementet, Köagyasöveket, Alagesöveket, Kéményrakványokat.

Kerámít és metlachi lapokat, tűzálló chamotte téglákat és földet.

Megrendeléseket teljesít:

Építőmészre

Portland és Román cementekre

egész vasuti kocsik rakományban.

Minden vasut állomásra legolcsóbb fix árákban.

Több évi jóállás mellett.

Legszebb és legtartósabb kivitelben.

16-18.